

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2016. F. 310/31.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy

[...]

eljárás alá vont ügyvéd

4 rb. szándékos – folytatólagosan megvalósított – fegyelmi vétséget követett el, ezért

400.000,- Ft azaz négyszázezer forint pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja.

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 60.000,- Ft átalányköltséget, továbbá 120.000,- Ft II. fokú eljárási költséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara 10900011-00000007-20950113 számú bankszámlaszámára, az ügyszámra való hivatkozással.

I n d o k o l á s :

A jelen ügyben **4 (négy) egyesített ügyet bírált el** a Fegyelmi Tanács, melyek az alábbiak:

A bejelentések:

(a)

[...] panasszal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd tevékenységét. A panasz lényege szerint panaszos megbízást adott az ügyvédi irodának gépkocsi devizahitel-szerződésével kapcsolatban per indítására, és jogi képviseletének ellátására, azonban a megbízott a keresetlevelet nem készítette el, pert nem indított, jogi képviseletét egyáltalán nem látta el, és a nála letétbe helyezett sikerdíj összegét késedelmesen utalta vissza, az ügyvédi munkadíj összegét pedig nem fizette vissza részükre.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése folytán eljár Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa 2017. augusztus 18. napján megtartott tárgyaláson **FF/041/2017.** szám alatt meghozott határozatával az elsőfokon eljár fegyelmi tanács határozatát hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú fegyelmi tanácsot új eljárás lefolytatására utasította.

(b)

[...] panasszal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd tevékenységét. A panasz lényege szerint panaszos megbízást adott az ügyvédi irodának banki hitelszerződésével kapcsolatban indítandó eljárásban a keresetlevél elkészítésére és jogi képviseletének ellátására, azonban a megbízott több mint egy év alatt a keresetlevelet nem készítette el, jogi képviseletét egyáltalán nem látta el, félretájékoztatták, és a megbízás megszűnése után vele nem számoltak el, iratait nem adták ki részére.

Az eljárás alá vont ügyvéd nevében benyújtott fellebbezés folytán eljáró Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa 2017. december 1. napján megtartott tárgyaláson **FF/113/2017.** szám alatt meghozott határozatával az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács határozatát hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú fegyelmi tanácsot új eljárás lefolytatására utasította, figyelemmel az eljárás alá vont ügyvédnek a másodfokú eljárásban előterjesztett és okiratokkal igazolt azon védekezésére, miszerint az ügyben az ügyvédi iroda részére küldött iratokat, így a Budapesti Ügyvédi Kamara által küldött iratokat meghatalmazott veszi át, aki azokat Dr. [...] részére adta át, aki azokról őt nem tájékoztatta, így a fellebbezéssel érintett fegyelmi határozatról sem, mely ellen benyújtott fellebbezést sem ő terjesztette elő, hanem az ő aláírásával [...].

(c)

[...] panasszal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd tevékenységét. A panasz lényege szerint panaszos megbízást adott az ügyvédi irodának devizahitelszerződésével kapcsolatban indítandó eljárásra a devizahitel kiváltásának vagy végtörlesztésének az átlagos piaci feltételeknél kedvezőbb feltételek elérés érdekében. Az eljárás alá vont ügyvéd azonban az ügyben semmilyen lépést nem tett, a bankkal a kapcsolatot nem vette fel, ennek ellenére a peren kívüli eljárás munkadíját átvette.

Az eljárás alá vont ügyvéd nevében benyújtott fellebbezés folytán eljáró Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa 2017. december 1. napján megtartott tárgyaláson **FF/101/2017.** szám alatt meghozott határozatával az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács határozatát hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú fegyelmi tanácsot új eljárás lefolytatására utasította, figyelemmel az eljárás alá vont ügyvédnek a másodfokú eljárásban előterjesztett és okiratokkal igazolt azon védekezésére, miszerint az ügyben az ügyvédi iroda részére küldött iratokat, így a Budapesti Ügyvédi Kamara által küldött iratokat meghatalmazott veszi át, aki azokat [...] részére adta át, aki azokról őt nem tájékoztatta, így a fellebbezéssel érintett fegyelmi határozatról sem, mely ellen benyújtott fellebbezést sem ő terjesztette elő, hanem az ő aláírásával [...].

(d)

[...] panasszal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd tevékenységét, így különösen azt, hogy orvosi műhibával kapcsolatos ügyében eljárás alá vont ügyvéd nem megfelelően járt, a megbízást nem teljesítette, az ügy állásáról a panaszost nem megfelelően tájékoztatta.

Az előzetes vizsgálati eljárás során a fegyelmi főmegbízott felhívta eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy igazoló nyilatkozatát és az ügyben keletkezett iratait 8 napon belül csatolja. A fegyelmi megbízott felhívása az eljárás alá vont ügyvéd a részére szabályszerűen kézbesítésre került, azonban az eljárás alá vont ügyvéd a felhívásnak nem tett eleget, semminemű nyilatkozatot nem tett, iratot nem csatolt.

Az eljárás alá vont ügyvéd nevében benyújtott fellebbezés folytán eljáró Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa 2017. december 15. napján megtartott tárgyaláson, **FF/085/2017.** szám alatt meghozott határozatával, az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács határozatát hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú fegyelmi tanácsot új eljárás lefolytatására utasította.

A megállapított tényállás

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás és a rendelkezésre álló iratok alapján a fenti négy ügyben az alábbi tényállást állapította meg:

(a)

[...], mint Megbízó, [...] napján megbízási szerződés kötött a [...] Ügyvédi Irodával, mint Megbízottal, hogy a Megbízott a [...]-nél fennálló hitelszerződéssel kapcsolatos ügyben helyette eljárjon. A megbízási szerződést a megbízott ügyvédi iroda részéről ügyintéző ügyvédként eljárás alá vont ügyvéd írta alá. A megbízási szerződés a megbízott által ellátni vállalt feladatokat nem részletezte, azonban a megbízó abban vállalta, hogy „a bankkal történő perből származó pénzügyi előny [...]%-át sikerdíj gyanánt megfizeti a megbízott részére”, továbbá, hogy a sikerdíj előlegeként az ügyvédi irodánál, a szerződés szerinti ütemezésben letétbe helyez [...] Ft-ot. Felek a letét összegével kapcsolatban akként rendelkeztek, hogy amennyiben az ügy nem hoz kedvezőbb döntést, abban az esetben a letét összege visszafizetésre kerül. A letéti jogviszonyról a felek között külön letéti szerződés nem készült.

A megbízás felvétele során a felek szóban abban állapodtak meg, hogy eljárás alá vont ügyvéd pert fog indítani a panaszos képviselőjében igénye érvényesítése érdekében, figyelemmel arra, hogy véleménye szerint a hitelszerződés több ponton is érvénytelen, és a panaszos és házastársa egyeztetése a bankkal már sikertelen volt. A megbízással egyidejűleg a panaszos meghatalmazást adott az eljárás alá vont ügyvéd részére, hogy a [...]-vel fennálló hitelszerződéssel kapcsolatos ügyben helyette teljes körűen eljárjon, jogi képviselőt ellássa. A meghatalmazás korlátozást a képviselő terjedelmét illetően nem tartalmazott.

A panaszos megbízási szerződésben megállapított munkadíjat, és a sikerdíj előlegének teljes összegét megfizette az ügyvédi iroda részére, az eljárás alá vont ügyvéd a letét összegét azonban nem jelentette be a Magyar Ügyvédi Kamara Letétkezelő Nyilvántartási Rendszerébe.

A megbízási szerződés megkötését követően Panaszos a közte és a [...] között fennálló hitelszerződéséből eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a [...] levelével a hitelszerződést felmondta.

Eljárás alá vont ügyvéd a [...] napján elvállalt megbízás ellenére peres eljárást a panaszos és a [...] között létrejött hitelszerződéssel kapcsolatban nem indított, képviselői tevékenysége kimerült a [...] részére a hitelszerződés felmondásával kapcsolatos levél megküldésére, a panaszosnak kiküldött elszámolással kapcsolatos panasz megküldésében, továbbá egy, a Békéltető Testület részére benyújtandó kérelem tervezet elkészítésében, melynek benyújtására, illetve a panaszos részére történt megküldésére végül nem került sor.

(b)

Panaszos [...]-án megbízást adott az ügyvédi irodának, fennálló hitelszerződésével kapcsolatosan polgári eljárásban jogi képviselőt ellátására. Az ügyvédi iroda nevében és képviselőjében eljárás alá vont ügyvéd járt el.

Felek [...] + ÁFA keresetírási díjban, valamint [...] +ÁFA munkadíjban állapodtak meg és Panaszos az összesen [...] Ft ügyvédi munkadíjat a megbízással egyidejűleg megfizette [...] Ügyvédi Irodának. Panaszos a birtokában lévő iratokat az ügyvédi iroda rendelkezésére bocsátotta. A megbízással kapcsolatban a [...] Ügyvédi iroda részéről dr. [...] járt el, akinek eljárása eredményével a panaszos nem volt megelégedve, kifogásolta az irányában tanúsított kapcsolattartás minőségét is, de eljárás alá vont ügyvédjelöltet elérni nem tudta és mástól sem kapott tájékoztatást. 201[...]. szeptemberében panaszos elektronikus levelet kapott az ügyvédi irodától arról, hogy ügyét dr. [...] ügyvéd kapta az ügyvédi irodán belül. Panaszos időpontot kért dr. [...] ügyvédtől, akivel személyesen találkozott. Panaszos a keresetlevelet még ekkor sem ismerhette meg, ezért a megbízást felmondta. Az ügyvédi iroda az iratokkal és a munkadíjjal ezt követően elszámolt.

(c)

Az eljárás alá vont ügyvéd által képviselt ügyvédi iroda megbízási szerződést kötött panaszossal, arra, hogy hitelével kapcsolatos ügyben helyette eljárjon. A szerződésben rögzítették, hogy a panaszos az ügyben eddig keletkezett iratait átadta.

A panaszos kifogásolta, hogy az általa megbízott eljárás alá vont ügyvéd ügyét nem látta el, a megbízás állásáról nem tájékoztatta.

A felek között kialakult nézeteltérés végül azzal zárult, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és panaszos megállapodtak a közöttük létrejött megbízás megszüntetésében, mellyel egyidejűleg az eljárás alá vont ügyvéd a teljes általa átvett összeget visszafizette a panaszos részére. A megállapodással egy napon kelt, a Budapesti Ügyvédi Kamara részére írt levelében a panaszos a panaszát visszavonta, kijelentette, mivel megbízási díjat visszakapta, így sem az eljárás alá vont ügyvéddel, sem az irodával szemben, semmilyen kifogása nincs.

(d)

[...] panaszos – dr. [...] ügyvédjelölttel folytatott konzultációt követően – megbízást adott a [...] Ügyvédi Irodának, hogy orvosi műhibával kapcsolatos ügyében a jogi képviseletét ellássák. A felek megállapodtak abban, hogy az egyezségi ajánlat benyújtására összesen [...] Ft ügyvédi munkadíjat fizet meg a panaszos az ügyvédi iroda részére. Megállapodtak abban is, hogy amennyiben az eljárás perre alakul, úgy további munkadíj kerül megfizetésre az ügyvédi iroda részére. A megbízás aláírásakor panaszos átadta az eredeti orvosi papírjait dr. [...] ügyvédjelölt részére.

Panaszos [...] napján – 6 db tényvázlat formájában – részletesen leírta az ügyvédi irodának az egészségügyi problémáját és annak előzményeit. Ezt követően panaszos több alkalommal is érdeklődött ügye állásáról, azonban az ügyvédi irodát nehezen tudta elérni. Végül telefonon elérte dr. [...] ügyvédjelöltet, akitől azt az információt kapta, hogy a panaszos ügye már [...] ügyvédhez tartozik. Panaszos e-mail útján kereste meg [...] ügyvédet, aki válaszlevelében jelezte, hogy a panaszos ügyével és más hasonló jellegű ügygel már több hónapja nem ő foglalkozik, így nincsen semmilyen érdemi információja a panaszos kérdésével kapcsolatban. Panaszos – kb. fél évvel a megbízás aláírását követően – személyesen ment be az ügyvédi iroda irodájába és érdeklődött ügye állásáról. Ekkor eljárás alá vont ügyvéd megígérte panaszosnak, hogy „előreveszik az ügyét”. Eljárás alá vont ügyvéd irodája megküldte a felszólító levelét a kórház részére, mely levélre az ügyvédi iroda elutasító választ kapott.

Panaszos egy e-mailt kapott dr. [...] ügyvédjelölttől, melyben egy nyilatkozat aláírására és az ügyvédi irodához történő visszajuttatására kéri meg panaszost. Panaszos a nyilatkozatot eljuttatta az ügyvédi iroda részére. Panaszos elektronikus levélben érdeklődött az ügye állásáról, melyre dr. [...] ügyvédjelölttől kapott választ, aki megírta a panaszosnak, hogy sajnos még mindig nem kaptak választ a levelükre, később megküldte panaszos részére a kórház elutasító választ, egyúttal jelezte panaszos felé, hogy „a többi helyről” még várják a választ. Mivel panaszos ezt követően sem telefonon, sem e-mailen nem tudta elérni az ügyvédi irodát és ügye állásáról semminemű tájékoztatást nem kapott, így ajánlott levélben kereste meg az ügyvédi irodát, mely ajánlott levélre azonban választ nem kapott. Panaszos – a fegyelmi tárgyalást megelőzően – postai úton visszakapta orvosi papírjait az ügyvédi irodától.

Eljárás alá vont ügyvéd és panaszos megállapodtak a közöttük létrejött megbízás megszüntetésében, mellyel egyidejűleg az eljárás alá vont ügyvéd a teljes általa átvett összeget visszafizette a panaszos részére. A megállapodással egy napon kelt, a Budapesti Ügyvédi Kamara részére írt levelében a panaszos a panaszát visszavonta, kijelentette, hogy eljárás alá vont ügyvéddel minden félreértést tisztázott, így sem vele, sem az irodával szemben semmilyen kifogása nincs.

(b) – (c) – (d)

[...] panaszosok ügyében eljárás alá vont ügyvéd az általa vállalt ügyek nagy száma és leterheltsége miatt nem személyesen járt el, ezeket az ügyeket dr. [...] teljesen egyedül kezelte, azokról eljárás alá vont ügyvédet nem tájékoztatta, még a fegyelmi eljárás megindítását követően is a leveleket ő vette át, azokat ő válaszolta meg. Eljárás alá vont ügyvéd az ügyben végzett tevékenységéről nem tudott, az ügyfelekkel is kizárólag dr [...] tartotta a kapcsolatot. Eljárás alá vont ügyvéd az alkalmazásában álló dr. [...] munkáját nem ellenőrizte megfelelően, az elvégzett munkákkal kapcsolatosan nem számoltatta őt be, nem alakított ki az általa vezetett ügyvédi irodában olyan ügyviteli rendszert, mely kizárta annak lehetőségét, hogy az általa vállalt megbízások alapján folyamatban lévő ügyek állásáról éveken keresztül információt kapjon, továbbá, hogy irodája alkalmazottja részéről több esetben félrevezető, a valóságnak meg nem felelő tájékoztatások menjenek ki a megbízók irányában. Eljárás alá vont ügyvéd ezzel lehetőséget teremtett arra, hogy az ügyvédjelölt önállóan, gyakorlatilag ügyvédként tevékenykedjen, oly módon, mely nem szolgált az eljárás alá vont ügyvéd megbízói megelégedésére, olyannyira, hogy mindhárom ügyben az ügyek érdemi elintézését megelőzően került sor a megbízás megszüntetésére, és az eljárás alá vont ügyvéd által felvett megbízási díjak teljes összegének panaszosok részére történt visszafizetésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

A tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett a fegyelmi felelőssége körében, végfelszólalásában azonban egyik terhére rótt cselekményben sem ismerte el a fegyelmi felelősségét.

Eljárás alá vont ügyvéd a) ügyben a fegyelmi eljárás vizsgálati szakaszában előterjesztett beadványában előadta, hogy a panaszostól peren kívüli eljárásra kapott megbízást. Álláspontja szerint az ügyvédi iroda nem követett el mulasztást, minden lehetséges jogi intézkedést megtettek, a megbízás felvételekor pedig tájékoztatták a panaszost, hogy peres eljárást egyelőre nem áll módjukban indítani, ugyanis a kormány felfüggesztette a peres eljárásokat, amíg az adósok nem számolnak el az adósokkal. Hivatkozott arra is, hogy ez köztudomású tény volt, akkoriban a média elsődlegesen foglalkozott ezzel a hírrel. Eljárás alá vont ügyvéd állította, hogy tájékoztatási kötelezettségét sem mulasztotta el, panaszossal e-mailben és telefonon is tartotta a kapcsolatot, minden lényeges mozzanatról tájékoztatást adott, amit az általa a beadvány mellékleteként csatolt e-mailekkel kívánt igazolni. Állította továbbá, hogy az ügyféllel az elszámolás is megtörtént, a megbízási díjért pedig megdolgoltak, az nem járt panaszos részére vissza. Előadta, hogy a letét összegét is visszafizette panaszosnak, arra pedig semmilyen határidő nem volt meghatározva, amit elmulasztatott volna. Az alkalmazott hibájáért annyiban érzett felelősséget, hogy talán nem volt megfelelő számú alkalmazottja és a sok munka miatt nem is tudta őket megfelelően ellenőrizni. Akként nyilatkozott, hogy ebben a felelőssége nyilván valamilyen mértékben fennáll, túl nagy bizalmat szavazott nekik. Elmondta, hogy sajnos, már csak a fegyelmi eljárások megindulását követően ellenőrizte az alkalmazottai munkáját tüzetesen.

Eljárás alá vont ügyvéd leírta, hogy abban az időben szinte egyedüli ügyvédként foglalkozott devizahitel-károsultakkal, így az ügyek sokasága és bonyolultsága miatt további alkalmazottak segítségét kellett igénybe vennie, akiknek munkája – mint utóbb kiderült – némileg kifogásolható volt. Beadványában rögzítette, hogy tisztában volt azzal, hogy az alkalmazottak munkájáért, őt, mint irodavezetőt terheli a felelősség, azonban egy emberként nem tudta az összes ügyet kézben tartani, a mulasztást elkövető alkalmazottakkal szemben pedig azonnali hatályú felmondással élt, azóta új ügyvédjelöltet alkalmazott, akinek a munkájára még jobban odafigyel, mint azt korábban tette. A tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd, a korábbi tárgyaláson tett nyilatkozatával ellentétben, a fegyelmi biztos összefoglaló jelentésének kiegészítésével kapcsolatban nem ismerte el a fegyelmi felelősségét. Arra hivatkozott, hogy azon kollégáit, akiknek a magatartása miatt fegyelmi eljárás indult vele szemben, már eltávolította az irodából. Elmondta, hogy az eljárás alapját képező ügyek el voltak előtte titkolva, nem volt tudomása arról, hogy azokban mi történik. Elmondta azt is, hogy a postára nem ő jár, hiszen erre vannak egyébként is az alkalmazottak, az e-maileket pedig néha elolvasta, de ez is az ügyvédjelölt feladata volt, csakúgy, mint az adminisztráció.

Elmondta, hogy akkoriban több száz ügye volt folyamatban, ezért történhetett az, hogy egy-két ügy kicsúszott a kezéből. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az, hogy mi számít „megfelelő” ellenőrzésnek, az egy teljesen szubjektív kategória. Ha ő személyesen jár el a postára, akkor lehet, hogy ezek a dolgok nem csúsznak be, de ellenőrizte az alkalmazottait. Elmondta, hogy lehet, hogy szorosabban kellett volna ellenőriznie, és akkor az aláírásával sem él vissza dr. [...]. Elmondta azt is, hogy lehet, hogy szorosabban kellett volna ellenőriznie a munkát, de nem volt rá több kapacitása, így is napi 10 órát dolgozik, képtelenség ennél többet tenni. Elmondta, hogy sajnos két olyan alkalmazottja is volt, akik visszaéltek a bizalmával, de azt nem lehet kijelenteni, hogy ügyvédi tevékenységet végeztek. Eljárás alá vont ügyvéd határozottan állította, hogy nem igaz az, hogy a munkát nem ellenőrizte és nem számolt el. Azt elismerte, hogy hiba csúszott a gépezetbe, de azt nem lehet kijelenteni, hogy tett volna az egészsre és nem ellenőrizte a kollégái munkáját.

Végindítvány

A vezető fegyelmi biztos végindítványa szerint az eljárás alá vont ügyvéd magatartásával megsértette az Ügyvédi Etikai Szabályzat 3/2., 6/9., 6/1., 12/2 és 12/4 pontjait, mivel letéti szerződés nem készült, ami a MÜK 4/1999. (III.01.) szabályzat 1.1.3. pontjába ütközik. Ezen magatartásával 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg az eljárás alá vont ügyvéd. Kérte értékelni az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét, mely ügyekben az eljárás alá vont ügyvéd 100.000,-Ft-tól 300.000,-Ft ig terjedő pénzbírságot kapott. További súlyosító körülményként indítványozta megállapítani a halmazatot, továbbá indítványozta, hogy a fegyelmi tanács a büntetés kiszabása során a fokozatosság és arányosság elvét érvényesítse. Mindezekre tekintettel az Üt. szerinti maximum értékhez közeli pénzbírság kiszabását indítványozta. Kérte továbbá kötelezni az eljárás alá vont ügyvédet az átalányköltségek viselésére.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indokai

A több időpontban hatályosuló, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvénynek (Üttv.) a fegyelmi felelősség megítélése alapjául szolgáló anyagi jogi rendelkezései 2018. január 1. napján léptek hatályba. A jelen fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt, 2018. december 22-én hatályba lépett, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 1.4. pontja értelmében a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

A FESZ 42.2. pontja alapján pedig e szabályzat rendelkezéseit a 2019. január 1-jét követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló jelenleg hatályos 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat 14.1. és 14.5. pontja szerint a Szabályzat a MÜK honlapján történő közzétételt követő második hónap első napján lép hatályba (vagyis 2018. május 1-jén), amellyel egyidejűleg hatályát veszti az ügyvédi hivatás etikai szabályairól szóló 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat.

A jelen ügyben kifogásolt magatartásokra 2018. január 1. napját megelőzően került sor, így az anyagi normák tekintetében az 1998. évi XI. törvény (Üt.) és az ezen időpontban még hatályos, Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló többször módosított 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (régi Etikai Szabályzat) rendelkezéseit kell alkalmazni, míg 2019. január 1-jét követően az eljárás lefolytatására az Üttv. és a FESZ eljárásjogi rendelkezései az irányadóak.

A cselekmény elkövetésekor hatályos 1998. évi XI. törvény (Üt.) 37. § a) pontja alapján fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkeesen megszegi. Az eljárás megindulásakor már hatályba lépett, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. § a) pontja lényegében azonos módon határozza meg a fegyelmi vétség fogalmát.

Az Üt. 3. § (2) bekezdése és az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 5/2008. (X.27.) MÜK Szabályzattal módosított 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (**Etikai Szabályzat**) 3/2. pontja alapján az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.

Az Etikai Szabályzat 6/1. pontja szerint az ügyvéd általában a megbízó megbízása alapján jár el.

Az Etikai Szabályzat 6/9. pontja szerint az ügyvédnek eljárása során a megbízás keretein belül kell eljárnia, ettől csak kivételes esetben és csak akkor térhet el, ha a megbízóval való előzetes megbeszélésre nem volt lehetősége, és a túllépés az ügyfél érdekében történik. Erről az ügyfelet haladéktalanul tájékoztatni kell.

Az Etikai Szabályzat 12/2. pontja szerint az ügyvédnek a megbízójával való kapcsolat során fokozott figyelemmel kell lennie a megbízás alapvetően bizalmi jellegére. A megbízás alkalmával fel kell tárnia az ügy összes lényeges körülményeit, tájékoztatnia kell az ügyfelet az ügy kimenetelének lehetséges változatairól, az alkalmazandó eljárásokról és a bizonyítékok beszerzésének szükségességéről.

Az Etikai Szabályzat 12/4. pontja szerint az ügyvéd különösen kerülje el, hogy indokolatlan késsedelemmel, tájékoztatás elmulasztásával, személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más hasonló magatartás tanúsításával a megbízónak az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalma megrendüljön.

Az „az ügyvédek letét- és pénzkezeléséről” szóló 4/1999. (III. 1.) MÜK szabályzat 1.1.3. pontja szerint ügyleti letétet, melynek célja a szerződő felek szerződésből eredő jogainak és kötelezettségeinek biztosítása, az ügyvéd csak írásbeli szerződés alapján fogadhat el és csak a szerződés rendelkezései szerint fizethet ki.

Az Üt. 97. § (2) bekezdése szerint az ügyvédjelölt a munkáltatója utasításai szerint jár el a hatóság előtt, és a munkáltatója egyetértésével helyettesíthet más ügyvédet.

(1)

[...] **panaszos** ügyében a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd magatartásával megsértette az összefoglaló jelentésben, és a vezető fegyelmi biztos által hivatkozott hivatásrendi normákat, az alábbiak szerint:

A tényállás megállapításánál a fegyelmi tanácsnak figyelemmel kellett lennie az Üt. 23. § (2) bekezdésében megállapított bizonyítási teherre, mely szerint a megbízást - a tanácsadás esetét kivéve - írásba kell foglalni. Az írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli. Ezzel gyakorlatilag azonos tartalmú rendelkezést fogalmaz meg az Üttv. 29. §-a is, melynek (1) bekezdése rögzíti, hogy a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul, annak (2) bekezdése szerint pedig az (1) bekezdés szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

A fenti rendelkezésekre a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét felhívta, aki azonban a panaszos okiratokkal is alátámasztott védekezésével szemben saját álláspontját nem tudta igazolni, így a fegyelmi tanács e körben a panaszos álláspontját fogadta el.

Panaszos azon előadását, miszerint devizahitel szerződésével kapcsolatban indítandó peres eljárásra adott megbízást eljárás alá vont ügyvéd részére, több okirati bizonyíték is alátámasztotta.

A felek között létrejött megbízási szerződésben ugyan csak annyi szerepel, hogy a Megbízott a fennálló hitelszerződéssel kapcsolatos ügyben történő eljárásra adott megbízást az eljárás alá vont ügyvéd részére, ugyanakkor önmagában ebből az egy mondatból semmilyen következtetést nem lehet levonni a megbízás pontos terjedelmére, rögzíthető tehát e körben, hogy a megbízás írásba foglalása, annak terjedelmét illetően elmaradt. Erre tekintettel pedig panaszos előadásával szemben azt, hogy a megbízás kizárólag a bankkal peren kívül történő egyeztetésre jött létre, az eljárás alá vont ügyvédnek kellett bizonyítania.

Eljárás alá vont ügyvéd pusztán tagadásával szemben, a rendelkezésre álló okiratokból számos helyen azt a következtetést lehetett levonni, hogy a panaszosok mindvégig abban a hiszemben voltak, hogy eljárás alá vont ügyvéd a nevükben peres eljárást fog indítani, a banki hitelszerződés semmisségének bírósági megállapítása érdekében, melyet az eljárás alá vont ügyvéd sem cáfolt korábban, a jelen fegyelmi eljárás megindítását megelőzően.

A fent okirati bizonyítékokból a Fegyelmi tanács mérlegeléssel állapította meg azt, hogy a felek között perbeli képviselő ellátására jött létre megbízási jogviszony. Azt ugyan – az írásba foglalás elmaradása okán – nem lehetett megállapítani, hogy a megbízási szerződés megkötésekor az eljárás alá vont ügyvéd részéről pontosan milyen tájékoztatás hangzott el a megbízók felé, ugyanakkor a panaszos leveleiből kitűnően mindvégig abban a hiszemben kommunikált az eljárás alá vont ügyvéddel, hogy perbeli eljárásra adott megbízást számára, és ebbéli meggyőződésében az eljárás alá vont ügyvéd sem ingatta meg, sőt, azt kifejezetten megerősítette. Ilyen körülmények között, az Üt. 23. § (2) illetve Üttv. 29. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási teher alapulvételével is, az eljárás alá vont ügyvéd terhére esik az a körülmény is, ha a megbízási szerződés tartalmából egyértelműen nem állapítható meg a megbízás terjedelme, azonban az ügyfélben ebben a tekintetben nyilvánvalóan az eljárás alá vont ügyvéd által adott tájékoztatás alapján kialakult, és az eljárás alá vont ügyvéd által nyilvánvalóan felismert tartalom tekintetében nemhogy nem értesíti megbízóját arra nézve, hogy nem ez volt a megállapodásuk tárgya, de olyan tájékoztatást ad részére, mellyel ebben a hiszemben a megbízót még meg is erősíti.

Jelen esetben a fegyelmi tanács álláspontja szerint egyértelműen a peres megbízás létrejöttére utalt mind dr. [...] leveleinek tartalma, mind az eljárás alá vont ügyvéd által személyesen aláírt, a panaszos felmondására adott válasza, melyben arról tájékoztatta a panaszost, hogy új keresetet kell beadni a bíróság felé, más érvénytelenségi okok miatt, mely új eljárásának minősül, ezért kapott erre vonatkozó tájékoztatást korábban panaszos írásban.

A fegyelmi tanács nem fogadta el az eljárás alá vont ügyvéd védekezését abban a tekintetben, hogy a peres eljárásra való hivatkozások elírás miatt szerepeltek a megbízási szerződésben, illetve a levelekben is, ugyanis a megbízás létrejötte és megszűnése között eltelt csaknem két évben számos levélben történt utalás a peres eljárásra mind a panaszos, mind az eljárás alá vont ügyvéd részéről, mely egyértelműen kizárja az elírás lehetőségét. A fegyelmi tanács álláspontja szerint ezek a körülmények egyértelműen alátámasztják, hogy a felek már a megbízás felvételekor eredetileg is peres eljárás megindításában állapodtak meg, melyre azonban nem került sor.

Nem menti eljárás alá vont ügyvéd felelősségét ebben a körben az a hivatkozása sem, mely szerint a peres eljárások megindításának nem lett volna értelme az időközben az országgyűlés által elfogadott jogszabályokra tekintettel, mivel annak felfüggesztésére került volna sor, ugyanis ezek a jogszabályok a perindítás lehetőségét nem zárták ki. Eljárás alá vont ügyvéd ugyanakkor erről a körülményről a panaszost nem tájékoztatta, nem magyarázta el részére a panaszos által is érthető módon, hogy a perindítást miért nem javasolja, megfosztva ezzel őt annak lehetőségétől, hogy a további eljárási cselekményekről maga döntsön, illetve tisztán lásson ügye jogi helyzetét illetően, továbbá abban a tévedésben tartotta őt, hogy a per már folyamatban van. Mindezen magatartásával eljárás alá vont ügyvéd hozzájárult ahhoz, hogy az ügyfél bizalma megrendüljön abban a tekintetben, hogy ügye ellátása megfelelő mederben zajlik.

A fegyelmi tanács, mivel ennek ellenkezőjét az eljárás alá vont ügyvéd nem igazolta, azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az általa írt kérelmet a Pénzügyi Békéltető Testülethez nem nyújtotta be, és a panaszosnak sem küldte meg. A megismételt eljárásban nem merül fel adat arra nézve, hogy a már rendelkezésre álló iratokhoz képest készült-e másik meghatalmazás is az esetleges peres képviselő ellátására. Arra nézve, hogy az elszámolás mennyiben volt összhangban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel a fegyelmi tanácsnak egyrészt nincs hatásköre állást foglalni, másrészt a megismételt eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd igazolta, hogy a megbízási díj teljes összegét visszafizette a panaszos részére, így ennek a továbbiakban nem volt jelentősége.

Mindazonáltal tényként rögzítette a fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás alapján fejtett ki tevékenységet.

Tényként rögzíthető volt, ezt a tárgyaláson tett nyilatkozatával az eljárás alá vont ügyvéd is elismerte, hogy a letétbe vett összegről külön letéti szerződés nem készült.

A jelen ügyben az eljárás alá vont ügyvéd az alábbi magatartásával sértette meg a fent hivatkozott Üt. 3. § (2) bekezdését és az Etikai Szabályzat 6/1., 12/2. és 12/4. pontjait:

- a) Eljárás alá vont ügyvéd a nem a panaszos megbízása szerint járt el, peres eljárást a devizahitel szerződés semmisségének megállapítása érdekében nem indított.
- b) Eljárás alá vont ügyvéd panaszos többszöri felhívása ellenére nem tájékoztatta őt arról, hogy a peres eljárás megindítására nem kerül sor, sőt kifejezetten ezzel ellentétes tájékoztatást adva abban a téves hiszemben tartotta őt, hogy ügye folyamatban van.
- c) Eljárás alá vont ügyvéd több esetben nem adott kielégítő választ a panaszos által írásban feltett kérdésekre, mely magatartása végül azt eredményezte, hogy a panaszos bizalma olyan mértékben megrendült, hogy az a megbízás felmondását eredményezte.
- d) Eljárás alá vont ügyvéd a megbízás felmondását követően a letétbe vett „sikerdíj” összegével, és a megbízás teljesítésével összefüggésben átvett összeggel késedelmesen csak többszöri felszólítás ellenére, részben csak a fegyelmi eljárás megindításának hatására számolt el, azt először a panaszos által el nem fogadott írásbeli nyilatkozat aláírásához kötötte.
- e) Eljárás alá vont ügyvéd a megbízással egyidejűleg letétbe helyeztetett a panaszosokkal [...] sikerdíjat, azonban írásba foglalt megbízási szerződés és letéti szerződés hiányában nem került rögzítésre, hogy az ügyben milyen feltételekkel, milyen sikerdíj illetné meg az ügyvédi irodát, letéti szerződést nem készített, a megfizetett letét összegét Magyar Ügyvédi Kamara Letétkezelő Nyilvántartási Rendszerébe nem jelentette be.

Ez a fentebb leírt ügyvédi magatartás súlyosan sérti azt az alapvető hivatásrendi normát, mely szerint az ügyvédnek hivatását a „**legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia**” (Üt. 3. § (2) bekezdés). Az eljárás alá vont ügyvéd magatartása sérti azon előírást, miszerint **az ügyvédnek eljárása során a megbízás keretein belül kell eljárnia, ettől csak kivételes esetben és csak akkor térhet el, ha a megbízóval való előzetes megbeszélésre nem volt lehetősége, és a túllépés az ügyfél érdekében történik. Erről az ügyfelet haladéktalanul tájékoztatni kell** (Etikai Szabályzat 6/9). A fenti ügyvédi magatartás súlyosan sérti továbbá azt az előírást is, mely szerint az ügyvéd különösen kerülje el, hogy indokolatlan késedelemmel, tájékoztatás elmulasztásával, személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más hasonló magatartás tanúsításával **a megbízónak az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalma megrendüljön** (Etikai Szabályzat 12/4.), továbbá sérti azon előírást, mely szerint az ügyvédnek a megbízójával való kapcsolat során **fokozott figyelemmel kell lennie a megbízás alapvetően bizalmi jellegére** (Etikai Szabályzat 12/2).

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd eljárását, tevékenységét az adott ügyben *összességében* ítélte meg és az ügy összes körülményét figyelembe véve jutott arra a következtésre, hogy a nevezett hivatásrendi normák sérültek. A fentiek alapján a Fegyelmi Tanács – az összefoglaló jelentéssel egyezően – megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd 1 rb. folytatólagosan megvalósított, szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A folytatólagosság körében a Fegyelmi Tanács rámutat arra, hogy ha egy ügyvéd ugyanazon megbízójával fennálló jogviszony alatt több alkalommal követ el fegyelmi vétséget, úgy azt a fegyelmi gyakorlat a folytatólagosság körébe vonja és így bírálja el.

A fent leírt szabályszegés szándékosan elkövetettnek minősül, tekintettel arra, hogy az ügyvédeknek tisztában kell lenniük a törvényben és az Etikai Szabályzatban valamint a letét- és pénzkezelésről szóló szabályzatban leírt kötelezettségekkel, melyek fentiekben leírtak szerinti megszegése a szándékosság megállapítását vonja maga után.

Fenti magatartásával az eljárás alá vont ügyvéd tehát megsértette az Üt. 3. § (2) bekezdését, továbbá az Ügyvédi Etikai Szabályzat 6/1., 6/9., 12/2. és 12/4. pontjait, valamint az ügyvédek letét- és pénzkezeléséről szóló 4/1999. (III.1.) MÜK Szabályzat 1.1.3. pontját, és ezzel egy rendbeli folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el.

(2)-(3)-(4).

[...] **panaszosok ügyében** közös vonás volt, hogy azokat dr. [...] ügyvédjelölt intézte nagyfokú, csaknem teljes önállósággal, mely ügyintézés ugyanakkor egy esetben sem járt az ügyfelek megalégedésével, sem az érdemi ügyintézés, sem annak ügyfelek felé történt kommunikációját illetően, hiszen ebből az okból került sor a fegyelmi eljárások megindítására. Az okiratokból megállapíthatóan az ügyfelekkel történt kommunikáció ezekben az esetekben is olyan volt, amely alappal ébresztett kétséget a panaszosokban abban a tekintetben, hogy ügyük megfelelő kezében van, és vezetett alappal, a megbízóknak az eljárás alá vont ügyvédbe vetett bizalmuk megrendüléséhez.

Az eljárás alá vont ügyvéd az alkalmazásában álló dr. [...] munkáját nem ellenőrizte megfelelően, az elvégzett munkákkal kapcsolatosan nem számoltatta őt be, nem alakította ki az általa vezetett ügyvédi irodában olyan ügyviteli rendszert, mely kizárta annak lehetőségét, hogy az általa vállalt megbízások alapján folyamatban lévő ügyek állásáról éveken keresztül információt kapjon. Emellett eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy az alkalmazottak munkavégzését nem ellenőrizte, a kimenő e-maileket nem olvasta, az azokban közölt információk valóságtartalmáról nem győződött meg, lehetővé tette, hogy irodája alkalmazottja részéről több esetben félrevezető, a valóságnak meg nem felelő tájékoztatások menjenek ki a megbízók irányában, mellyel kapcsolatban utólag, a fegyelmi eljárás keretében sem tudott ésszerű magyarázatot adni. Eljárás alá vont ügyvéd a rábízott ügyekkel olyannyira nem tudott foglalkozni, hogy dr. [...] tanú – eljárás alá vont ügyvéd által nem cáfolt vallomása szerint – önállóan döntötte el azt is, hogy az ügyekkel milyen irányba induljanak el, amely feladat nem lett volna delegálható eljárás alá vont ügyvéd részéről, különösen egy kezdő jelölt esetében. Eljárás alá vont ügyvéd ezzel ugyanis lehetőséget teremtett arra, hogy az ügyvédjelölt önállóan, gyakorlatilag ügyvédként, ellenőrzés nélkül tevékenykedjen, oly módon, mely nem szolgált az eljárás alá vont ügyvéd megbízói megalégedésére, olyannyira, hogy mindhárom ügyben az ügyek érdemi elintézését megelőzően került sor a megbízás megszüntetésére, és az eljárás alá vont ügyvéd által felvett megbízási díjak teljes összegének panaszosok részére történt visszafizetésére, melyre nyilvánvalóan nem került volna sor, ha az ügyvédjelölt a munkáját megfelelő módon végzi el.

Fentiekkel összefüggésben rámutat a fegyelmi tanács arra, hogy egy egyszemélyes ügyvédi iroda esetében az ügyvéd kizárólagos felelőssége, hogy megfelelő infrastruktúrát építsen ki az általa elvállalt ügyek ellátására, továbbá, hogy kizárólag olyan mennyiségben vállaljon el megbízásokat, melyeket a vonatkozó hivatásrendi normák megtartása mellett, megfelelő szakmai színvonalon el tud látni. Ebben a körben nem elfogadható védekezés az, hogy az ügyvéd azért foglalkoztat alkalmazottakat, mert egyedül képtelen minden feladatot ellátni, ugyanis az alkalmazottak – különösen az ügyvédjelöltek – munkájáért a foglalkoztató ügyvéd tartozik felelősséggel. Az ügyvédjelöltek esetében alapvető elvárás, hogy a foglalkoztató ügyvéd a tevékenységüket fokozott figyelemmel kísérje, és megengedhetetlen, hogy olyan munkarendszer kerüljön kialakításra, ahol egyes alapvető munkafolyamatokra, mint pl. a beérkező posta, a bejövő, kimenő e-mail levelezés, számlázás, ügyfelekkel való kapcsolattartás, az egyes ügyekben történő stratégiai döntéshozatal a foglalkoztató ügyvéd vagy egyáltalán ne lásson rá, vagy csak az ügyvédjelölt által lehetővé tett mértékben.

Ez ugyanis magában hordozza annak a veszélyét, hogy az ügyvédjelölt szakmai tapasztalatlansága okán az ügyben olyan releváns információk sikkadnak el, melyek az ügy szempontjából jelentősek. Jelen ügyben a meghallgatott dr. [...] tanú vallomása szerint tapasztalta, és jelezte is eljárás alá vont ügyvéd irányában, hogy ekkora mennyiségű ügygel nem bír egyedül, érdemi előrelépés, munkaszervezés változás mégsem történt, annak ellenére sem, hogy jelentős számban indultak fegyelmi eljárások is az eljárás alá vont ügyvéd ellen.

Ebben az esetben nyilvánvalóan nem tekinthető megfelelő ellenőrzésnek az, hogy egy excel tábla alapján számoltatta be eljárás alá vont ügyvéd az általa alkalmazott ügyvédjelöltet, ugyanis ennek alapján – a kezelt ügyek nagy számára is tekintettel – nem szerzett elegendő információt ahhoz, hogy az ügyek állását megfelelően nyomon tudja követni, továbbá ahhoz sem, hogy a részére adott tájékoztatás helyálló mivoltát meg tudja ítélni. Így fordulhatott elő az, hogy eljárás alá vont ügyvéd egyes eljárásokról egyáltalán nem is tudott, hogy a nevében olyan nyilatkozatok mentek ki az irodából, amelyekről információval nem rendelkezett.

Mindezeket a körülményeket figyelembe véve, egyetértett a Fegyelmi Tanács a vezető fegyelmi biztos azon álláspontjával, hogy [...] megsértette az Üt. 97. § (2) bekezdését, ugyanis az alkalmazásában álló dr. [...] munkáját nem ellenőrizte, az elvégzett munkákkal kapcsolatosan nem számoltatta őt be, és így gyakorlatilag azt várta el tőle, hogy az ügyvédjelölt önállóan, gyakorlatilag ügyvédként tevékenykedjen. Fenti magatartásával pedig [...] 3 rb szándékos, folytatólagosan elkövetett fegyelmi vétséget valósított meg

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács enyhítő körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt cselekmények óta eltelt időt, valamint azt, hogy az ügyfelekkel az eljárás alá vont ügyvéd oly módon rendezte viszonyát, hogy a fegyelmi felelősségre vonása iránti igényüket a panaszosok (bejelentők) nem tartották fenn. A büntetés kiszabása során értékelte a fegyelmi tanács azt a körülményt is, hogy az egyesített ügyek közül három ügyben is az eljárás alá vont ügyvéd alkalmazottai követtek el súlyos hibákat, különösen az ügyfélkezelés körében, de erre jelentős mértékben azért kerülhetett sor, mert az eljárás alá vont ügyvéd a szükséges és indokolt ellenőrzési kötelezettségének nem tett eleget.

A fegyelmi tanács ezen túlmenően súlyosító körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvédet korábban már több hasonló ténybeli alapon nyugvó fegyelmi vétségben marasztalták el, jellemzően pénzbírság szankció alkalmazása mellett. További súlyosító körülményként állapította meg a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt cselekmények között fennálló halmazatot.

A hivatkozott bünteteskiszabási körülmények alapján, a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, szükségesnek, de egyben elegendőnek is tartotta a fegyelmi tanács az Üttv. 108. § b) pontja alapján pénzbírság fegyelmi büntetés alkalmazását. A fegyelmi tanács a rendelkező részben megállapított összegét látta megfelelőnek és az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával arányban állónak, figyelemmel a vezető fegyelmi biztos által hivatkozott fokozatosság elvére is. A fegyelmi büntetés kiszabásánál a fegyelmi tanács figyelembe vette az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeit és jövedelmi viszonyait is, és az elkövetett fegyelmi vétség súlyával arányban álló összegben kiszabott, a középmértéket meg nem haladó összegű pénzbírság megfizetésére kötelezte eljárás alá vont ügyvédet.

A határozat elleni jogorvoslat lehetőségét az Üttv. 135. §-a biztosítja.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. május 3. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa – 2016. F. 310.)